

Sygn. akt III RC 79/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Robert Kłosowski

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Sauk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2022 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletnich N. S. (1) i W. S. (1) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1)

przeciwko G. S. (1)

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 13 grudnia 2022 roku alimenty od pozwanego G. S. (1) na rzecz małoletniej powódki W. S. (1), których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie VI RC 601/18 w kwocie po 700 złotych miesięcznie do kwoty po 1200 (tysiąc dwieście) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki A. S. (1);

II. podwyższa z dniem 13 grudnia 2022 roku alimenty od pozwanego G. S. (1) na rzecz małoletniego powoda N. S. (1), których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie VI RC 601/18 w kwocie po 700 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki A. S. (1);

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

V. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

VI. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/Sędzia Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 79/22

UZASADNIENIE

A. S. (1), działając jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów W. S. (1) i N. S. (1) wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego G. S. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydziału Cywilnego Rodzinnego z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie VI RC 601/18 z kwoty po 700 złotych miesięcznie na rzecz każdego

z małoletnich powodów do kwoty po 1200 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich. Wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu (k. 3-4) przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała, iż od momentu wydania wyroku z dnia 19 czerwca 2019 r. nastąpiła istotna zmiana stosunków. Przede wszystkim małoletni przejawiają problemy zdrowotne i wymagają wizyt u neurologa prywatnie lub w publicznej służbie zdrowia, gdzie koszty są refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Wizyty prywatne realizowane są ze względu na długie terminy przyjęć w poradni neurologicznej. Małoletni korzystają także z konsultacji psychologa. Również i w tym przypadku konieczne są wizyty prywatne ze względu na długie terminy oczekiwania na wizytę refundowaną przez NFZ. W. S. (1) odbywa także konsultacje lekarskie w związku ze zdiagnozowaną anoreksją, wymaga konsultacji psychologicznej, psychoterapeutycznej, psychiatrycznej oraz ginekologicznej. Większość konsultacji musi odbywać się w formie prywatnych wizyt. Małoletnia posiada orzeczenie o niepełnosprawności z uwagi na padaczkę. Potrzebuje także konsultacji okulistycznych, ponieważ nosi okulary. Dodatkowo małoletnia cierpi na atopowe zapalenie skóry, co wiąże się z zapotrzebowaniem na specjalistyczne kremy. W dalszej części uzasadnienia A. S. (1) wskazała również, że pozwany nie interesuje się sytuacją zdrowotną dzieci, nie poświęca im uwagi. Podkreśliła również, że jej zarobki nie są duże i nie wystarczają na rosnące potrzeby małoletnich. Wskazała, że dodatkowym obciążeniem finansowym będą koszty związane z podjęciem przez małoletnią nauki w liceum ogólnokształcącym. W ocenie matki małoletnich miesięczny koszt wyżywienia dzieci to kwoty po 700 złotych miesięcznie. Dodatkowo na ponosi ona wyszczególnione w uzasadnieniu pozwu koszty utrzymania domu, mundurki szkolne, ubezpieczenia, obiady w szkole, odzież i obuwie, korepetycje oraz dojazdy na wizyty lekarskie. Z kolei pozwany prowadzi swobodne życie, zaspokaja wyłącznie własne potrzeby, korzysta z używek i nie podejmuje prób przejęcia części obowiązków związanych z utrzymaniem dzieci. Posiada zaległość w związku z niewywiązywaniem się z obowiązku alimentacyjnego w wysokości 11.985,41 złotych.

Pozwany G. S. (1) w odpowiedzi na pozew wskazał, iż uznaje powództwo co do kwoty 800 złotych alimentów na każde z dzieci. W pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. (odpowieź na pozew, k. 107)

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew (k. 108-111) pozwany wskazał, że od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów (czerwiec 2019 r.) potrzeby małoletnich powodów nie uległy takiemu zwiększeniu, aby uzasadniało to zasądzenie alimentów w kwocie po 1200 złotych miesięcznie na każde z dzieci. Dodał, że jego możliwości zarobkowe i majątkowe nie pozwalają mu współuczestniczyć w utrzymaniu małoletnich w kwocie większej niż po 800 złotych miesięcznie na każde z dzieci. Pozwany podniósł na brak zaleceń lekarskich co do konieczności korzystania przez małoletnich z częstszych wizyt w poradni neurologicznej niż oferowane przez NFZ. Wskazał, iż matka małoletnich oprócz rachunków za dwa spotkania małoletniej W. w ramach terapii nie przedstawiła żadnych dodatkowych dokumentów potwierdzających poniesione koszty związane z prywatnym leczeniem, natomiast miesięczny koszt leków dla małoletniej wynosi 16 złotych. Wskazał również, że zakup okularów jest wydatkiem jednorazowym, a odbywanie prywatnych wizyt u okulisty nie zostało potwierdzone żadnym dokumentem. Choroby skórne córki na które wskazuje przedstawicielka ustawowa także nie zostały potwierdzone. G. S. (1) zakwestionował również zarzucony mu brak zainteresowania sytuacją zdrowotną dzieci i niepoświęcanie im uwagi. Wskazał, że przedstawicielka ustawowa utrudnia i ogranicza do minimum kontakt pozwanego z małoletnimi. Jedyne informacje dotyczące dzieci pozwany uzyskuje za pośrednictwem swojej mamy, która zamieszkuje w tym samym bloku co rodzice przedstawicielki ustawowej. Jako ojciec chciał uczestniczyć w Komunii Świętej syna, ale z powodu braku zaproszenia uczestniczył jedynie we mszy świętej i przekazał małoletniemu N. 1800 złotych w ramach prezentu komunijnego, natomiast małoletniej W. 500 złotych w ramach prezentu urodzinowego. Ponadto pozwany wskazał, że w mieszkaniu zajmowanym przez matkę małoletnich oprócz niej i małoletnich powodów zamieszkuje również partner przedstawicielki ustawowej małoletnich i ich dwuletnia córka. Koszty eksploatacji domu powinny być więc dzielone na pięć osób, gdyż prowadzone jest wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany wskazał również, że aktualnie przebywa w Holandii, ale nie posiada stałej pracy, gdyż jest zatrudniany wyłącznie przy pracach sezonowych. W okresie zimowym jego dochody są znacznie niższe. Nadto jego partnerka, z którą zamieszkuje, po zakończeniu sezonu będzie pobierała

zasilek dla bezrobotnych. Pozwany dodał również że ze względu na trudną sytuację zarobkową w Holandii, wysokie koszty życia oraz chęci odbywania częstszych spotkań z małoletnimi planuje powrót do Polski.

W piśmie procesowym z dnia 3 listopada 2022 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich zmodyfikowała pozew wnosząc o podwyższenie alimentów z kwoty 700 złotych do kwoty po 2000 złotych miesięcznie na każdego z małoletnich.

W uzasadnieniu pisma modyfikującego pozew (k. 175-180) przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała, że zmiana stanowiska wynika ze wzrostu cen żywności, zajęć oraz wizyt u specjalistów spowodowanych przez inflację.

Pozwany G. S. (1) w odpowiedzi na pismo procesowe z dnia 3 listopada 2022 r. podtrzymuje stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew z dnia 18 września 2022 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. S. (1) ur. (...) i N. S. (1) ur. (...) są dziećmi A. S. (1) i G. S. (1). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 19 czerwca 2019 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 601/18 orzeczono rozwód małżeństwa A. S. (1) i G. S. (1). W wyroku rozwodowym Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania ich małoletnich dzieci i z tego tytułu zasądził od pozwanego G. S. (1) tytułem alimentów kwoty po 700 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich (łącznie 1400 złotych). Wskazany wyrok uprawomocnił się w dniu 23 lipca 2019 r.

/wyrok SO w Olsztynie z dnia 19 czerwca 2019 r. k. 215, VI RC 601/18, odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich k. 16-17 akt VI RC 601/18, k. 7-8/

W czasie orzekania rozwodu małoletnia W. S. (1) miała 12 lat i uczęszczała do V klasy szkoły podstawowej. Dodatkowo uczęszczała na zajęcia z języka angielskiego, których koszt wynosił około 94 złotych miesięcznie. Małoletnia miała już wówczas zdiagnozowane atopowe zapalenie skóry i padaczkę. Posiadała orzeczenie o niepełnosprawności. Wymagała leczenia neurologicznego, które realizowane było w ramach publicznej służby zdrowia. Małoletni N. w czasie orzekania rozwodu miał 7 lat i przygotowywał się do rozpoczęcia nauki w I klasie szkoły podstawowej. Małoletni już wówczas cierpiał na tiki ruchowe na tle nerwowym. Miał podejrzenie padaczki i był diagnozowany w tym kierunku. Małoletni zamieszkiwali wspólnie z matką. Ojciec dzieci przebywał w Holandii i nie angażował się w kwestie związane z wychowaniem i utrzymaniem małoletnich.

W czasie orzekańgo rozwodu matka małoletnich A. S. (1) pracowała jako nauczyciel w przedszkolu uzyskując dochód w kwocie 2400 złotych netto. Dodatkowo uzyskiwała zasiłek pielęgnacyjny na córkę w kwocie 184 złotych. Nie posiadała żadnych innych dochodów. Razem z dziećmi zamieszkiwała w mieszkaniu komunalnym. Czynsz za zajmowane mieszkanie razem z opłatą za wodę wynosił 330 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną 100 złotych miesięcznie, opłata za gaz od 200 (lato) do 600 (zima) złotych miesięcznie.

Pozwany G. S. (1) w czerwcu 2019 r., kiedy orzekano po raz ostatni o alimentach, przebywał na stałe w Holandii. Wymieniony utrzymywał się z dochodu z pracy, który wynosił około 1500-1600 euro miesięcznie. Pozwany spotykał się już wówczas z obecną partnerką, ale nie prowadził wówczas z nią wspólnego gospodarstwa domowego. Wynajmował pokój płacąc 500 euro miesięcznie.

/zeznania powódki k. 208-214 akt VI RC 601/18, zeznania stron k. 355-358/

W. S. (1) ma obecnie 15 lat i uczęszcza do klasy I liceum ogólnokształcącego w B.. Nadal korzysta z dodatkowych zajęć z języka angielskiego, których koszt wynosi około 160 złotych miesięcznie. Małoletnia kontynuuje leczenie neurologiczne w związku z zdiagnozowaną padaczką, dodatkowo obecnie pojawiły się u niej zaburzenia widzenia. Są one przedmiotem dalszej diagnostyki, celem ustalenia, czy ich źródło ma podłoże neurologiczne związane z padaczką, czy też związane z nawracającymi migrenami. W. S. (1) nosi obecnie okulary. U małoletniej po orzeczonym rozwodzie zdiagnozowano również anoreksje. W związku z pogorszeniem stanu zdrowia małoletnia wymaga obecnie częstszych wizyt w poradni neurologicznej. Są one realizowane obecnie średnio raz w miesiącu w O.. Część z wizyt jest prywatna i

nie jest refundowana przez NFZ, albowiem świadczenia refundowane przysługują jedynie co 6 miesięcy. Koszt wizyty wynosi około 250 złotych plus koszt dojazdu około 100 złotych w dwie strony. Po zdiagnozowaniu anoreksji małaletnia uczęszcza również raz w miesiącu na wizytę do psychoterapeuty. Koszt wizyty wynosi około 300 złotych.

Małaletni N. S. (1) ma obecnie blisko 11 lat (urodzony (...)) i chodzi do IV klasy szkoły podstawowej. Od września 2022 r. małaletni zmienił szkołę. Obecna szkoła małaletniego nie wymaga noszenia mundurków. Małaletni uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego oraz zajęcia Tekwondo. Wskazania dotyczące zapisania małaletniego na zajęcia sportowe zostały matce małaletniego przez psychologa i terapeutę. Koszt zajęć z języka angielskiego wynosi około 100 złotych miesięcznie, koszt zajęć sportowych około 150 złotych miesięcznie. Małaletni nadal pozostaje pod opieką poradni neurologicznej w związku z objawami w postaci tików nerwowych. Aktualne rozpoznanie w przypadku powoda dotyczy padaczki bezdrgawkowej. Nie wymaga ona podawania leków. N. ma zalecone zajęcia sensoryczne, których koszt wynosi około 100 złotych tygodniowo. Małaletni uczęszczają na obiady do szkoły. Koszt obiadów wynosi około 150 złotych miesięcznie na rzecz każdego dziecka.

A. S. (1) przedstawicielka ustawowa małaletnich powodów ma obecnie 41 lat, pozostaje w związku partnerskim. Ze związku tego posiada córkę M. w wieku 2,5 roku. Matka małaletnich powodów nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z partnerem, albowiem opiekuje się on swoją matką z którą na co dzień mieszka. Partner przekazuje miesięcznie matce małaletnich kwotę około 1000 złotych. Oprócz tego wymienieni okresowo odwiedzają się wzajemnie. A. S. (1) nadal pracuje jako nauczyciel wychowania przedszkolnego uzyskując dochód w wysokości około 2900 złotych. Nie posiada innych źródeł dochodów poza świadczeniami z opieki społecznej na rzecz dzieci. Nie posiada oszczędności. Posiada zobowiązania finansowe jeszcze z okresu sprzed rozvodu w postaci pożyczki zaciągniętej na remont domu w kwocie 20 000 złotych. Rata wynosi 370 złotych miesięcznie. Pożyczka ta w najbliższym okresie zostanie spłacona. Matka małaletnich zamieszkuje w dotychczasowym mieszkaniu wspólnie z dziećmi. Oplata za czynsz wynosi około 400 złotych miesięcznie, oplata za energię elektryczną wynosi około 185 złotych miesięcznie.

Pozwany G. S. (1) ma 42 lata, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest technikiem – mechanikiem. Pozwany od wielu już lat mieszka i pracuje w Holandii. Jego dochód wynosi około 530 euro tygodniowo, tj. 2200-2300 euro miesięcznie. Alimenty na rzecz małaletnich powodów ściągane są przez komornika. Pozwany posiada zaległość w wysokości około 13 000 złotych, wynikająca z okresu pandemii, kiedy to nie miał zatrudnienia. Poza powodami nie posiada innych osób na utrzymaniu. Nie uzyskuje świadczeń socjalnych na dzieci. Pozwany wspólnie z partnerką wynajmuje mieszkanie. Miesięczny koszt wynajmu wraz z zaliczką na poczet pokrycia kosztów utrzymania wynosi około 1220 euro miesięcznie. G. S. (1) wspólnie z partnerką prowadzą gospodarstwo domowe. Partnerka pozwanego M. O. pracuje sezonowo. W okresie zimowym najczęściej pozostaje na zasiłku dla bezrobotnych. W czasie pracy jej dochód wynosi około 2000 euro miesięcznie, w czasie pozostawania na zasiłku jest to kwota około 1000 euro miesięcznie. Pozwany nadal utrzymuje bardzo rzadkie kontakty z dziećmi. Nie angażuje się w ich wychowanie, jak również – poza planowanymi alimentami – w ich utrzymanie. Odwiedza dzieci najczęściej raz w roku spędzając z nimi po kilka godzin. W ostatnim okresie z okazji I komunii przekazał N. kwotę 1700 złotych, zaś w tym samym czasie na rzecz W. 500 złotych. Dodatkowo pozwany przesyła swoje matce (babci dzieci) kwoty w wysokości od 50 do 200 euro z przeznaczeniem na prezenty z okazji urodzin czy świąt.

/oświadczenie k. 10, zestawienie zaległości egzekucyjnych k. 11 i 114-115, zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia k. 12 i 344-349, orzeczenie o niepełnosprawności k. 14, dokumentacja medyczna k. 15-29, umowa dotycząca kursu języka obcego k. 219-220, zeznania świadka 356-356v. zeznania przedstawicielki ustawowej powodów k. 355-358, zeznania pozwanego k. 355-358.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie w zasadniczej części nie były sporne. Strony przedstawiając dowody koncentrowały się bowiem właściwie wyłącznie na swojej sytuacji materialnej,

akcentują ponoszone wydatki i koszty utrzymania. Zarówno przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, jak i pozwany nie kwestionowali przy tym zasadniczo okoliczności odnoszących się do sytuacji strony przeciwnej. Przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazywała na wydatki związane z utrzymaniem i leczeniem małoletnich, w tym również na koszty związane z zajęciami pozaszkolnymi, których pozwany notabene nie kwestionował wskazując nawet, iż popiera takie działania. Pewna niezgodność dotyczyła jedynie możliwości oparcia się przy leczeniu i diagnostyce małoletnich wyłącznie na wizytach oraz usługach refundowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach matki małoletniej wskazujących, iż dobro dzieci, potrzeba podejmowania koniecznych i niezwłocznych działań związanych z diagnozą, leczeniem oraz rehabilitacją małoletnich wymaga w istniejących realiach wydatków związanych z wizytami prywatnymi. Świadczenia refundowane przez NFZ stanowią w tym zakresie absolutne minimum i nie wystarczają na właściwą opiekę oraz leczenie małoletnich. Zdaniem Sądu pozwany wykazuje w tym zakresie daleko posuniętą ignorancję wynikającą z szczątkowego kontaktu z dziećmi, czego dowodem są np. jego twierdzenia w zakresie przyczyn i możliwości łatwego leczenia anoreksji córki. Z drugiej strony wskazać należy, iż powodowie nie kwestionowali przedstawianych przez pozwanego dokumentów potwierdzających uzyskiwane przez niego dochody, wskazując wszelako, iż pozwalają one pozwanemu na szerszą alimentację małoletnich.

Oceniając zasadność roszczenia małoletnich powodów Sąd zważył, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciążą rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców pod którego pieczęć dzieci pozostają.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji gdy jedno z rodziców samodzielnie, albo w zdecydowanie większym zakresie niż drugi rodzic sprawuje opiekę nad dziećmi bardzo małymi lub też dziećmi wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, czy chorobę. Oczywistym jest bowiem w taki przypadku, iż dzieci te wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi i osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie.

W tym miejscu odnosząc się również do argumentów zgłaszanych w trakcie rozprawy przez pozwanego wskazać należy, iż z mocy art. 135 § 3 krio na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają :

- świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej,
- świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (tzw. 500+)
- świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm).

Oznacza to więc, iż Sąd określając wysokość alimentów nie bierze pod uwagę uzyskiwanych świadczeń z pomocy społecznej, jak również świadczeń wychowawczych tzw. programu 500+. Konsekwentnie też Sąd nie może brać pod

uwagę również zmiany zakresu uzyskiwanych świadczeń pod kątem ewentualnego obniżenia lub też podwyższenia należnych alimentów.

Zgodnie natomiast z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po wydaniu wyroku zasądzającego po raz ostatni alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe lub też powodująca nowe wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszyły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu w czasie od ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów (czerwiec 2019 r.) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletnich dzieci.

Zdaniem Sądu wraz z wiekiem oraz pogorszeniem stanu zdrowia wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich. W. S. (1) ma obecnie 15 lat i uczęszcza do klasy I liceum. Znajdują się w okresie szybkiego wzrostu oraz rozwoju, co sprawia, iż dotychczasowe potrzeby w zakresie np. wyżywienia, ubrania, środków czystości oraz kosmetyków rosną, jak również pojawiają się nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, które również wymagają zaspokojenia. Te nowe potrzeby związane są zarówno z pogorszeniem stanu zdrowia małoletniej oraz jej dalszą edukacją, rozwojem posiadanych umiejętności i zainteresowań, tak aby w sposób możliwie pełny, poprzez zdobycie odpowiednich kwalifikacji i rozwój zdolności interpersonalnych przygotować się do życia w społeczeństwie. U małoletniej zdiagnozowano w ostatnim okresie anoreksję. Wymagało to podjęcia szybkich dodatkowych działań polegających na wdrożeniu – oprócz kontynuowanego leczenia neurologicznego – psychoterapii. Jest ona realizowana w O., zaś miesięczny koszt samym zajęć to kwota 300 złotych. Zdaniem Sądu są to celowe i racjonalne wydatki uzasadnione nie tylko stanem zdrowia dziecka, ale także potrzebą szybkiej pomocy, mającej na celu zahamowanie dalszego rozwoju choroby i stopniowego powrotu do zdrowia. Wydatki te nie mogą zostać odłożone na nieokreśloną przyszłość, w interesie rodzica powinno być podjęcie działań w tym zakresie, nawet kosztem innych wydatków związanych np. z organizacją czasu wolnego lub wakacjami. W zakresie edukacji z kolei, czy też rozwijania własnych zainteresowań pojawiają się potrzeby związane z zakupem książek, udziałem w wycieczkach szkolnych mających walor edukacyjny etc. Stąd też, w ocenie Sądu, obecne koszty utrzymania małoletniej, wydatki na pokrycie jej usprawiedliwionych potrzeb, pomimo upływu stosunkowo krótkiego czasu od ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów zdecydowanie wzrosły i wynoszą one obecnie kwotę co najmniej kwoty około 1700-1800 złotych miesięcznie. Podobnie wygląda sytuacja małoletniego N. S. (1). Ma on obecnie blisko 11 lat i chodzi do IV klasy szkoły podstawowej. Również jego stan zdrowia w ostatnim okresie uległ pogorszeniu. Dodatkowo małoletni uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego i taekwondo. Zajęcia te są akceptowane przez pozwanego, zaś w wypadku zajęć sportowych znajdują one dodatkowe uzasadnienie w zaleceniach terapeuty i psychologa. Pomimo rozpoznania padaczki bezlekowej małoletni wymaga zajęć sensorycznych z tych samych powodów co jego siostra. Wydatki w tym zakresie są również celowe i jak najbardziej uzasadnione, aczkolwiek nie osiągają one takiej skali jak w przypadku powódki. Zdaniem Sądu obecnie utrzymanie małoletniego, pokrycie jego usprawiedliwionych potrzeb wymaga co najmniej kwoty 1500-1600 miesięcznie. Dodać również należy, iż w przypadku obu małoletnich powodów uwzględnić należy dodatkowo okoliczność spadku siły nabywczej pieniądza związanych z inflacją, która w okresie ostatniego roku wyniosła blisko 20 %.

Oceniając z kolei aktualne możliwości zarobkowe rodziców małoletnich powodów oraz ich sytuację materialną stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu nie uległy one zasadniczym zmianom w zestawieniu do okresu kiedy orzekano rozwód.

Matka małoletnich A. S. (1) nadal pracuje jako nauczyciel wychowania przedszkolnego. Jej dochody uległy niewielkiemu zwiększeniu nie rekompensując zwieszonych kosztów życia oraz inflacji. Koszty utrzymania wzrosły. Okolicznością która najbardziej wpływa na ocenę sytuacji wymienionej jest urodzenie córki M.. Matka małoletnich jako osoba zobowiązana do jej alimentacji ponosi dodatkowe wydatki z tego powodu. Zmiany te zostały w części zrekompensowane poprzez wsparcie realizowane przez ojca dziewczynki i partnera matki małoletniej. Przekazuje on na utrzymanie córki kwotę około 1000 złotych miesięcznie.

Podobnie, w zakresie porównania aktualnej sytuacji z tą z okresu rozwodu, wygląda sytuacja pozwanego. Nadal pozostaje on w Holandii, gdzie mieszka i pracuje. Nadal uzyskuje stały dochód z pracy, zaś obecnie poprzez związek partnerski miał możliwość wynajęcia mieszkania, którego koszty, podobnie jak też inne koszty życia, ponosi wspólnie z partnerką. Jego możliwości zarobkowe i sytuacja majątkowa uległa więc w tym zakresie poprawie. Pozwany nadal, poza ściąganiem przez komornika alimentami, praktycznie nadal nie uczestniczy w wychowaniu i ponoszeniu kosztów utrzymania małoletnich. Nadal spotyka się z dziećmi okazjonalnie, w okresie wakacji, przekazując na rzecz dzieci jedynie okresowe prezenty z okazji świąt czy też urodzin. W żaden sposób nie angażuje się w kwestie związane z leczeniem, czy też rehabilitacją małoletnich. Wszystkie wskazane powyżej obowiązki realizuje w drodze osobistych starań matka małoletnich. Sprawia to więc, iż w ocenie Sądu uwzględniając również mniejsze możliwości zarobkowe wymienionej udział A. S. (1) w kosztach utrzymania małoletniej powinien nadal pozostawać zdecydowanie mniejszy niż udział pozwanego, który nie angażuje się w kwestie związane z wychowaniem małoletnich mając przy tym zdecydowanie wyższe możliwości zarobkowe.

W rezultacie uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w tym zwłaszcza zdecydowany wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich W. S. (1) i N. S. (1) oraz utrzymującą się rażąca dysproporcje w zakresie wkładu w realizację obowiązku alimentacyjnego w drodze osobistych starań Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego G. S. (1) alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 700 złotych miesięcznie wobec W. S. (1) do kwoty po 1200 złotych miesięcznie oraz z kwoty po 700 złotych wobec N. S. (1) do kwoty po 1000 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu wydatne zwiększenie wysokości alimentów o kilkadziesiąt procent pomimo upływu stosunkowo krótkiego okresu czasu znajduje uzasadnienie w zwiększonych wydatkach związanych z utrzymaniem dzieci, na które wskazano powyżej. Winny one obciążać rodziców z tym, że nadal z uwagi na wyższe możliwości zarobkowe pozwanego, a przede wszystkim zakres osobistych starań każdego rodzica udział pozwanego powinien być zdecydowanie większy niż udział matki powodów. Dalsze podwyższenie alimentów, tj. do kwoty po 2000 złotych miesięcznie na rzecz każdego z powodów nie znajduje, w ocenie Sądu podstaw w treści art. 138 krio. Wysokość alimentów powinna pozostawać w opisanej powyżej relacji do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich. Dochodzone kwoty w wysokości 2000 złotych zbliżają się do wysokości najniższego wynagrodzenia, a przecież wynagrodzenie to ma w założeniu wystarczać dorosłej osobie na pokrycie wydatków związanych z samodzielnym utrzymaniem. Obecnie orzeczenie Sądu oznacza i tak podwyższenie zasądzonych alimentów średnio (dla 2 dzieci łącznie) aż o ponad 50%.

Uwzględniając jednak, iż podwyższenie kwoty alimentów z dniem wniesienia pozwu naraziłoby pozwanego na zbyt ciężkie skutki w związku z kumulacją świadczeń w zdecydowanie wyższej wysokości i przekraczałoby zakres jego możliwości zarobkowych Sąd uznał za zasadne podwyższenie alimentów od dnia wyrokowania, stosownie do treści art. 316 kpc.

Biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności Sąd orzekł więc jak w pkt I - II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie - pkt III wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/

Zarządzenia:

1. odnotować
1. odpis doręczyć pełnomocnikowi powodów
2. za 14 dni lub z apelacją

Lidzbark Warmiński dn. 30.12.2022 r.